

בס"ד Intro

Today we will בע"ה learn ו דף of Mesechte Yevamos. Some of the topics we will learn about today include:

A continuation of the discussion regarding the need of the אחות אשה (עליה the word איכות אשה and by היבום מיטרי, to teach the exemption of all איסורי ערוה from the חיוב מכילא, and why it would not be understood מכילא, based on the principles of אין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת אין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת.

Some of the key topics and concepts that we will learn about include:

אתי עשה ודחי לא תעשה

In most cases, if there is a מצוות עשה, a positive Mitzvah, the performance of which would cause the transgression of a מצוות לא תעשה, a negative Mitzvah, we say עשה אח, אתי עשה ודחי לא תעשה, the עשה overrides the לא תעשה, to allow the person to fulfill the מצוות עשה.

הבערה ללאו יצאת הבערה לחלק יצתה

The Torah prohibits all מלאכה on Shabbos, as stated in the pasuk לא תעשה כל מלאכה.

There is a Machlokes as to why the Torah then singles out the מלאכה, lighting a fire, in the Pasuk לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת

One opinion holds אלאו יצאת, to teach that the מלאכה of מלאכה carries a lighter penalty than the other הבערה of Shabbos, and is only a איז and not a חיוב כרת, whereas a second opinion holds אלחלק יצאת, to teach that each מלאכה of Shabbos carries its own individual penalty, and if several מלאכות were transgressed together בשוגג בהעלם is required for each מלאכה.

Dedicated By: _

1 So let's review.....

The Gemara on the previous Daf discussed whether we can find a source to say

עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת

If we do, we might think that the ישבום ישבום ישבום would be דוחה would be ישבום לרת ישבו בו כרת או This would explain the need for the אזירה שוה to forbid Yibum of an Ervah

משכחן אשכחן במח עשה עשה עשה עשה דוחה לא תעשה דוחה לא תעשה דוחי לא תעשה בו כרת עיינה לא תעשה שיש בו כרת עיינה שיש בו כרת עיינה לא הידא שיש בו כרת עיינה מליה סליה לא תקוו שליה אל אוזוהה לא תקוו ביות שליה אל אוזוהה לא תקוו לליה לא תקוו לליה לא תקוו לליה לביה לא תקוו לליה לא תקוו לא תקוו לליה לא תקוו לא תקוו לליה לא תקוו לא תקוו לא תקוו לא נה לא תקוו לא

After rejecting several possibilities, the Gemara on this Daf presents three other possible sources for עשה דוחה לא but rejects them as well.

-1-

תיתי מכבוד אב ואם

Let's derive it from כבוד אב ואם:

דתניא יכול יהא כבוד אב ואם דוחה שבת

ת"ל איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו

כולכם חייבין בכבודי

By putting these two Halachos together in one Posuk, the Torah teaches that if the parent asks the child to be שבת אבת he must not obey.

Had the Torah not taught us otherwise, we would say that he MAY obey, because the מעשה מעשה would override even the בו כרת of Shabbos – as the Gemara assumes the case to be

דאמר ליה שחוט לי בשל לי

He was asked to do one of the לט מלאכות, which is בכרת?

The Gemara answers however, that this cannot serve as a source for

עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת דאיכא למיפרך מה להנך שכן הכשר מצוה

In this situation, there is no alternative to fulfill the Mitzvah of כבוד אב (כבוד אב ואם, without being מחלל שבת. Therefore, we would say

עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת

However, in the case of ייבום, there is an alternative, as one can perform חליצה instead of ייבום, and in this manner he does not have to violate the איסור כרת of Ervah.

Therefore, we would not say עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת, and he may NOT perform ייבום.

If so, there is no need for עליה?

CAN'T serve as a source for... עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת However... דאיכא למיפרך מה להנך Case of ייבום שכן הכשר מצוה Alternative is, NO alternative to to perform חליצה, fulfill כבוד אב ואם DOESN'T have to without being מחלל שבת איסור כרת violate ערוה of We would NOT

The Gemara points out that we cannot say that the Posuk is referring to

במחמר – leading an animal doing work, which is only a but not בכרת – because,

אלא דקיימא לן דאתי עשה ודחי לא תעשה ליגמר מהכא דלא לידחי

If so, we should derive from here that we do not say עשה משה at all?

איש אמו ואביו תיראו
ואת שבתותי תשמורו

NOT referring to

לאו דמחמר

לאו דמחמר

CONLY a לאו א דקיימא לן

אלא דקיימא לן

דאתי עשה ודחי לא תעשה

ליגמר מהכא דלא לידחי?

If so, we should derive. . .

We DON'T say

at all?

Dedicated By: _

We cannot answer שאני לאוי דשבת דחמירי

> Even a simple לאו of Shabbos is more severe -Because this distinction is not made where, based on this Posuk, the Gemara teaches that כבוד אב is not דוחה even a simple לאו, such as טומאת מת לכהן or השבת אבידה.

As we learned in a Braisa:

יכול אמר לו אביו היטמא או שאמר לו אל תחזיר יכול ישמע לו

ת"ל איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו כולכם חייבין בכבודי

If a Kohen father instructs his Kohen son to violate the laws of טומאת מת, or instructs him to not return a lost article, the parent should not be obeyed, because, כולכם חייבים בכבודי, everyone is obligated to honor HaShem - the parent may not instruct the child to do an Aveirah and this supersedes the Mitzvah of כיבוד אב ואם. Therefore, the Posuk must in fact be discussing a case of חייב כרת which is חייב כרת.

========

The Gemara next suggests another possible source for עשה שיש בו כרת, similar to the previous one: תיתי מבנין בית המקדש

Let's derive it from בנין בית המקדש: דתניא יכול יהא בנין בית המקדש דוחה שבת ת"ל את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו כולכם חייבין בכבודי

By putting these two Halachos together in one Posuk, the Torah is teaching that בנין בית המקדש does not override Shabbos. Had the Torah not taught us otherwise, we would say that it does, because the עשה of בנין בית המקדש of would be דוחה even the לא תעשה שיש בו כרת of Shabbos –

2 תיתי מבנין בית המקדש תלמוד לומר דתניא... יכול יהא בנין בית המקדש את שבתותי תשמורו ישי תיראו דוחה שבת כא חייבין בכבוף תורה Had the NOT taught otherwise We would say **EVEN** תעשה ⊂ OVERRIDES מצות עשה בנין בית המקדש

The Gemara cites the same questions and answers as above, and then rejects this proof as well, for the same דאיכא למיפרך מה להנך שכן הכשר מצוה.

The איר rejects this proof as well, for the same reason

דאיכא למיפרך מה להנך שכן הכשר מצוה?

The Gemara adds that it is not necessary for both Psukim to teach the same Halachah. Therefore, we must say that the Pasuk

את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו Actually teaches another Halachah:

מה שמירה האמורה בשבת לא משבת אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת אף מורא האמורה במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על המקדש

Acting with reverence in the בית המקדש is a way of showing reverence to Hashem whose Divine Presence rests there.

אי זו היא מורא מקדש ואי זו היא מורא מקדש The following is required reverent behavior in the בית המקדש:

לא יכנס אדם בהר הבית במקלו במנעלו בפונדתו ובאבק שעל גבי רגליו ולא יעשנו קפנדריא ורקיקה

One shall not enter the Temple Mount with his walking stick, with his shoes, with his money belt, with dust upon his feet, nor shall he make the הר הבית a short cut, and he certainly shall not expectorate there.

And, these rules apply even בזמן שאין בהמ"ק קיים בזמן שאין בהמ"ק קיים When the Bais Hamikdash is no longer standing, because מה שמירה האמורה בשבת לעולם אף מורא האמורה במקדש לעולם It is forever.

11

The Gemara now brings a third possible source; תיתי מהבערה

The Pasuk

לא תבערו אש בכל מושבותיכם is apparently redundant, since the Torah has already stated

לא תעשה כל מלאכה, and kindling a fire is included in the לט א תעשה כל מלאכות, the 39 primary types of work forbidden on Shabbos?

However, there is a well-known מחלוקת as to what this Pasuk teaches us:

דתניא הבערה ללאו יצתה דברי ר' יוסי

רבי נתן אומר לחלק

Rebbe Yosse holds:

This Pasuk was written separately to teach that הבערה is merely a אלא, whose penalty is חלקות, and not כרת as for all other לט מלאכות.

Whereas רב נתן holds that it teaches that each one of the לט is a separate איסור.

However, the words בכל מושבותיכם in this Posuk are still superfluous?

Because, only regarding a

מצוה התלויה בארץ, a Mitzvah dependent on the land, which usually

אינו נוהג אלא בארץ, applies only in Eretz Yisroel, would we need

בכל מושבותיכם to teach that this Halachah, for some reason, applies everywhere. However,

שבת חובת הגוף היא

וחובת הגוף נוהגת בין בארץ בין בח"ל

All Mitzvos that are personal obligations logically apply everywhere, and there is no need for בכל מושבותיכם?

13

Therefore, says רבי ישמעאל, it was written for the following purpose:

Regarding Shabbos the Posuk says;
לא תבערו אש בכל מושבותיכם
לא תבערו אש בכל מושבותיכם לא תבערו היו the Posuk says;
והיו אלה לכם לחוקת משפט לדורותיכם בכל מושבותיכם
The שוה אמורים להלן בב"ד מה מושבות האמורים להלן בב"ד מה מושבות האמורים כאן בב"ד אף מושבות החמנא לא תבערו
The Mitzych of carrying out the penalty of carrying.

ואמר רחמנא לא תבערו ואמר רחמנא לא תבערו The Mitzvah of carrying out the penalty of מיתת בית דין is NOT דוחה שבת.

Now, one of the methods of שריפה is מיתת בית דין, in which molten lead is poured down the throat. According to רבי who holds הבערה לחלק יצתה, kindling the fire to melt the lead is a מלאכה דאורייתא שיש בו כרת. Even according to רבי who holds הבערה ללאו יצתה, indeed kindling the fire is merely a לאו, but melting the lead is considered בישול, ocoking, which IS a מלאכה דאורייתא שיש בו כרת.

15

Therefore, according to both opinions, had the Torah not taught us that בית בית הוחה is NOT הוחה שבת, we would say that it does, because the מיתת בית דין would be מיתת בית בית דין of Shabbos.

Apparently, we do say עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת?

Had the מיתת בית דין
מיתת בית דין
דותה שבת is NOT
דותה שבת EVEN
שיש בו כרת מיתת בית דין
ארעשה ✓ OVERRIDES ✓ מצות עשה
שיש בו כרת
שבת שבת לא תעשה
אpparently...
שיש בן כרת?

The Gemara rejects this proof as well: Generally, we do NOT say עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת And based on that reasoning תת בית דין

And based on that reasoning מיתת בית דין would NOT be מיתת בית דין would NOT be דוחה שבת. However, there is a קל וחומר – taught on the next Daf – which would compel us to say that יו is an exception in that it IS דוחה שבת, and that is why we need מיתת בית דין to teach us that יבית דין is NOT בכל מושבותיכם.

